

зи животни да побѣсняватъ отъ страхъ, и затова когато той се появявалъ, тѣ бѣжали като отъ огънь. И днесъ потомцитѣ на този вълкъ, които живѣятъ изъ нашитѣ гори, сж опасни, особено зимно време, за дребнитѣ бозайници, па дори и за човѣка.

Въ нѣкои недостъпни пещери се настанявала хитрата пещерна лисица. Долинитѣ и горитѣ особено привечеръ били огласявани най-често отъ много диви кучета, родоначалници на днешното овчарско куче и на повечето домашни кучета.

Отъ проучванията на нѣкои западноевропейски пещери се установява, че тѣ били обитавани отъ пещерния лъвъ (обр. 3) и дори отъ тигъра. Въ България това не е било установено, но е много вѣроятно да сж живѣли и по нашитѣ мѣста, като се знае, че лъвътъ се срѣща въ Южна Европа дори въ историческо време. Гръцкиятъ историкъ Херодотъ (въ V в. пр. Хр.) разказва, че когато персийскиятъ царъ Ксерксъ миналъ Проливитѣ и се движелъ по долината на р. Вардаръ къмъ Солунъ, войскитѣ му били нападнати отъ лъвове.

Обр. 3. Днешниятъ лъвъ, потомъкъ на пещерния лъвъ.